מלתא אגב אורחיה קמשמע לן כדרב יהודה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב אסור לאדם שיאמר כמה נאה כנעני זה וליתני את הנאה שבישראל ואת הכעור שבכנענים בחד אומה קמיירי בתרי אומה לא מיירי ולא והא קתני הגדולה שבכהונה ואת הקטנה שבישראל התם חד אומה הוא אלא מקדיש הוא דקדישי כהנים טפי ואיבעית אימא איידי דקא בעי למתני סיפא שדה אחוזה דבישראל הוא דמשכחת לה בעובד כוכבים לא משכחת לה דלאו בני אחוזה נינהו משום הכי קתני לה בישראל: **מתני'** בשדה אחוזה להקל ולהחמיר כיצד אחד המקדיש בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות סבסטי נותן זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף ובשדה מקנה נותן את שוויו רבי אליעזר אומר אחד שדה מקנה ואחד שדה אחוזה מה בין שדה אחוזה לשדה מקנה שבשדה אחוזה הוא נותן חומש ובשדה מקנה אינו נותן חומש: **גמ'** אמר רב הונא הקדיש שדה מליאה אילנות כשהוא פודן פודה אילנות בשווין וחוזר ופודה קרקע בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף אלמא קסבר רב הונא אדם מקדיש בעין יפה מקדיש איתיביה רב נחמן לרב הונא אחד המקדיש בחולת המחוז ואחד המקדיש בפרדיסות סבסטי נותן בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף א"ל ראויה לפרדיסות קאמינא איתיביה בית זרע אין לי אלא בית זרע שדה גפנים ושדה קנים ושדה אילנות מנין ת"ל שדה מ"מ אמר ליה ה"נ פודה וחוזר ופודה איתיביה הקדיש שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה הרי זה הקדיש את הקרקע ואת האילנות שביניהם כשהוא פודה פודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף פחות מיכן או יתר על כן או שהקדישן בזה אחר זה ה"ז לא הקדיש לא את הקרקע ולא את האילנות שביניהם ולא עוד אלא אפי' הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע כשהוא פודה פודה את האילנות בשוויהן וחוזר ופודה קרקע בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף וכי תימא הכא נמי פודה וחוזר ופודה הא מדסיפא פודה וחוזר ופודה מכלל דרישא לא אלא הא מני ר' שמעון היא דאמר מקדיש בעין רעה מקדיש דתניא המקדיש את השדה הקדיש את כולה רש"א לא הקדיש אלא חרוב המורכב וסדן השקמה אי ר' שמעון אימא סיפא ולא עוד אלא אפי' הקדיש אילנותיו ואח"כ הקדיש קרקע כשהוא פודה פודה את האילנות בשוויהן וחוזר ופודה בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף ואי רבי שמעון ליזיל בתר פדיון וליפרקו אגב ארעייהו דהא שמעינן ליה לרבי שמעון דאזיל בתר פדיון דתניא מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה דברי רבי יהודה ור"ש ר' מאיר אומר מנין ללוקח שדה מאביו ומת אביו ואחר כך הקדישה מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה

תלמוד

מילתא אגב אורחיה קמ"ל. יד) דלא תנא את הנאה שבכנענים לפי שאסור להזכיר שם נוי על כנעני כדרב יהודה דכתיב (דברים ז) לא תחנם לא תתן להם חן: **והא קתני.** גבי אונס ומפתה: **את הקטנה שבישראל ואת הגדולה שבכהונה.** אלמא בתרתי אומי קא מיירי: **בעובד כוכבים לא משכחת לה.** דין שדה אחוזה שיהא פודהו בחמשים שקל כסף אלא בשויו דלאו בני אחוזה בארץ ישראל נינהו: **מתני' אחד המקדיש.** שדה בחולת המחוז סביבות עיר שאינה חשובה כ"כ מפני מדרס הרגלים. חולת סביבות כמו מחול הכרם (כלאים פ"ד מ"א). טו) (ל"א מחוז עיר. ל"א מחוז שם מקום שלא היו שדותיו חשובין): **פרדיסות סבסטי.** כרמים של אותו מקום ומעולים הם מאוד: **נותן.** מי שפודה אותם בין בעלים בין אדם אחר בבית זרע חומר שעורים חמשים שקל כסף אם תחלת היובל היה ואם לאו מגרע לפי השנים שעברו סלע ופונדיון לשנה כדכתיב קרא: **אחד שדה אחוזה כו'.** דכולהו מיפרקי בנ' שקלים: **שדה אחוזה.** אם בעלים פודין אותה מוסיפין חומש על החמשים כדכתיב (ויקרא כז) ואם גאל יגאל את השדה המקדיש וגו': **ובשדה מקנה אין נותן חומש.** כדמפרש בגמ': **גמ' בעין יפה מקדיש.** אילנות לבד וקרקע לבד ולא שיפדה אילנות אגב קרקע: **פרדיסות.** היינו כרמים נטועים וקתני חמשים שקל אלמא נפדין אילנות אגב קרקע: **ראויה.** ואינה נטועה: **אין לי.** נפדה בנ' שקלים אלא בית זרע שראוי לזריעה: **פודה.** האילנות בשויהן וחוזר ופודה קרקע. ושדה מ"מ דקאמר לא קאי אלא אקרקע: **הקדיש שלשה אילנות.** נטועין ומפוזרין כסדרן ממטע עשרה לבית סאה שאם היו עשרה מפוזרין כדרך אלו היו מחזיקין בית סאה זו היא דין נטיעת אילנות וכל קרקע שביניהם צריך להם לפיכך אם הקדישו ה"ז הקדיש קרקע שביניהם וכל אילנות קטנים שביניהם: **פחות מיכן.** אם נטועין בפחות ממטע עשרה לבית סאה או ביותר מיכן אין זה סדר נטיעת אילנות ולא הקדיש אלא אילנות וכשהוא פודן פודה בשויהן: **זה אחר זה.** לא קנה הקדש קרקע שאין קנין קרקע אלא לג' אילנות כדאמר בבבא בתרא: **ולא עוד.** טז) ולא אלו בלבד נפדין בשויהן שאין עמהן הקדש קרקע כלל: **אלא אפי' הקדיש האילנות.** שאין נטועים כסדר: **ואח"כ הקדיש קרקע.** דאיכא למימר ליפרקו אגב ארעייהו אפי' הכי הואיל ולא קדשו יחד פודה אילנות בשויהן והקרקע נפדית בית זרע יז) נ' שקלים (א): תיובתא לרב הונא מרישא דהיכא דהקדישן יחד נפדין אגב קרקע: **הקדיש את כולה.** כל אשר בתוכה: **ר' שמעון אומר לא הקדיש.** אילנות שבה: **אלא חרוב המורכב וסדן השקמה.** שהם זקנים וגדולים מאד ויונקים משדה הקדש טפי משאר אילנות והכי מפורש בב"ב. סדן [השקמה] דדרך שקמין לקוץ אותם כדי שיגדלו בעובי וקודם שנקצץ קרי ליה בתולת שקמה ולאחר קציצה קרי ליה סדן השקמה הכי תניא במס' נדה (דף ח:): **ליזיל בתר פדיון.** והואיל ובשעת פדיון יש קרקע עם האילנות: **ליפרקו אגב ארעייהו.** ואע"ג דבשעת הקדש הקדישן בפני עצמם: **והקדישה ואח"כ מת אביו.** ואע"ג דבשעת הקדש הואי שדה מקנה הואיל ולאחר שמת אביו הוי שדה אחוזה: **מנין שתהא לפניו כשדה אחוזה.** ונפדית בחמשים שקלים ולא בשויה:

תלמוד

בעובד כוכבים לא משכחת. משום דלאו בני אחוזה נינהו ואע"ג דאמרינן (קידושין דף יח:) עובד כוכבים יורש אביו דבר תורה מ"מ לא היה להם אחוזה בארץ ודין זה לא שייך כי אם בא"י דמלוה היא התלויה בארץ ועובד כוכבים אין לו נחלה בארץ:

הקדיש שלשה אילנות ממטע עשרה לבית סאה. והנך אילנות בנטיעות איירי דאילו גדולים בשלשה [אילנות] לבית סאה סגי: **פחות** מכאן או יתר על כן לא הקדיש את הקרקעות. ממטע עשרה לבית סאה מגיע לכל אילן ואילן ר"נ אמות ותימה דבפרק המוכר [את] הספינה (ב"ב דף פב.) תניא הקונה שלשה אילנות והם מד' אמות עד ט"ז קנה תחתיהן וביניהן ולידיהן כמלא אורה וסלו אלמא לא חשבינן להו כרלופין כשאין בין זה לזה כי אם ח' אמות על ח' אמות בריבוע דהיינו ס"ד אמות לכל אחד ולית ליה קרקע בהכי והכא אמרי' דפחות מר"נ אמות לא הקדיש הקרקע ואור"י דיש חילוק בין מוכר למקדיש במוכר לא בעינן כולי האי מיהו תימה דהכא אמרי' דיתר על כן אין לו קרקע וגבי מוכר אמרי' עד ט"ז אמות על ט"ז אמות דהיינו רנ"ו ולא חשבינן להו כמפוזרים יותר מדאי ויש להו קרקע וי"ל דהני ט"ז אמות דגבי מכירה מיירי בעיגולא יח) והריבוע יתר על העיגול רביע נמלא דגבי מכירה לא בעינן כולי האי כמו מקדיש והקשה רבינו שמואל בבבא בתרא מהא דתניא בתוספתא דאין חילוק בין מוכר למקדיש לדין זה לקנות קרקע ותירץ דתנאי היא מיהו תימה דר' שמעון אית ליה התם דח' אמות בין זה לזה לא חשיב יט) יותר מדאי אף לענין הקדש וברייתא דהכא ממטע עשרה לבית סאה מוקי לה הכא בסמוך כר' שמעון וי"ל דלא מוקי כר' שמעון כ"א מדין דמקדיש בעין רעה מקדיש אבל מדין שיעור נטיעת האילנות לא הוי כר' שמעון:

איבעיא

מסורת הש"ס

א) ע"ז כ. ע"ש, ב) [ב"ב עב. מנחות קח:], ג) ב"ב עב. ע"ש בכ"מ פ"ד מהל' ערכין סי"ו בו' הרמב"ם ועי' רש"ק בכס"מ, ד) ב"ב עב., ה) ב"ב עב: גיטין מח. [לקמן כו:], ו) [ויקרא כו], ז) [ע"ש], ח) [הקדשין רש"ס], ט) [דף עב.], י) [דף עב:], כ) כלן שייך ד"ה מה בין והוא בדף יג ע"ב, ל) מתי' אמות ל"ק.

◆

תורה אור השלם

ו. וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ יַקְדִּישׁ לַיְיָ: ויקרא כז כב

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואח"כ וכו' שקלים ותיובתא לרב הונא כצ"ל והד"א:

◆

רבינו גרשום

[אסור לאדם לומר כמה נאה עובד כוכבים זה. משום שנאמר לא תחנם לא תתן להם חן]: דלאו בני אחוזה נינהו (א) דעובד כוכבים לא קני (גופא) [שדה] ועוד שאין לו שאר אב ואין (ב) יורש את אביו: מתני' בחולת המחוז היינו שדה שסמוכה למחוז העיר שדורכין אותה בני אדם ועוד כיון שסמוכה לעיר ועומדת בקמתה רואין אותה בני אדם ונותנין בה עין רעה ואינו עושה פירות כ"כ: גמ' מקדיש בעין יפה מקדיש. והקדיש את האילנות לרמיהן [לבר וחוזר ופודה קרקע כו']: פרדיסות משמע ראית בה אילנות וקתני נותן [בבית] זרע חומר שעורים נ' שקל אלמא אינו צריך לפדות את האילנות בפני עצמן: [ראויה לפרדיסות קאמינא. ולא ראית ביה אילנות: ת"ל] שדה מכל מקום. כלומר שיפדה את השדה ואין צריך לפדות את האילנות: [הכא נמי פודה וחוזר ופודה. כלומר שלאחר שפדה השדה פודה את האילנות]: ממטע עשרה לבית סאה. כלומר שישנן נטועין [בשוה] בתוך בית סאה הרי זה הקדיש את הקרקע אגב האילנות אע"ג שלא הזכיר את הקרקע דבטילה היא (אגב) לגבי האילנות [ואת האילנות שביניהם אילנות קטנים שעלו בין אותן אילנות]. פחות מיכן או יותר מכן שנטועין אותן י' אילנות בפחות מבית סאה או מפוזרין ביותר מבית סאה דבטלו מתורת אילנות: או שהקדישן בזה אחר זה. לאילנות הרי זה לא הקדיש (אלא) את הקרקע: אלא (א"כ) [אפי'] הקדיש בפירוש הקרקע וכשהוא פודה וכו'. וקא פריך מרישא דברייתא: ר' שמעון אומר לא הקדיש אלא את החרוב כי דבר חשוב הן דקא יצי משדה הקדש. אבל לא שאר האילנות דמקדיש בעין רעה מקדיש: הקדיש את האילנות ואח"כ הקדיש הקרקע. אע"פ שנוטעין עשרה בבית סאה ובזה אחר זה הקדיש (שדה ואת האילנות כשהוא פודה פודה את האילנות בשוויהן וחוזר וכו': ניזיל בתר פדיון. הואיל ובשעת פדיון ישנה לקרקע מקודשת עם האילנות ונפרקו

עין משפט נר מצוה

ב א מיי' פי"ו מהלכות ע"ז הל' ד טוש"ע יו"ד סימן קנא סעיף יד:
ג ב מיי' פ"ד מהלכות ערכין הלכה ב:
ד ג מיי' שם הלכה כו:
ה ד מיי' שם הלכה ה:
ו ה מיי' שם הלכה טו:
ז ו ז מיי' שם הלכה טו:
ח ח מיי' שם הלכה יז:
ט ט מיי' שם הלכה יח:
י י מיי' שם הלכה כח:

◆

מוסף רש"י

קני ליה. הטוקה לקרקע. **משישולא ועד תהומא.** שוליו מתרגמינן שיפולוי, כלומר כל הקרקע משולי האילן דהיינו שפת הקרקע עד תהום של קרקע, שאע"פ שבקל יחידי הוא ותנן דאפילו ב' אין לו קרקע, הני מילי סביבות האילן הוא דאין לו כלום כמו שיש לג' ביניהן ותולה להן כמלא אורה וסלו, אבל תחתיו דאילן מיהא אית ליה, דכיון דאילן לפירותיו קונה להתקיים מקרקע זו, גם אם ימות האילן יטע אחר במקומו, ואשמעינן נמי דאין בעל השדה יכול לחפור תחת האילן אפילו לממה מאלף אמה (רשב"ם ב"ב לז.). **בבא מתמת טענה.** שטוען למוכר כפירוש מכרת לי האילן והקרקע שתחתיו ליטע אחר במקומו ובשטר ולכלתיה שני חזקה ולא נזהרתי בשטרי יותר משלש שנים (שם לח.). **וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.** מללא כתיב אחד ונגמור כולהו מיניה (קידושין כד.) מדהדר כתיב לאידך ולא ילפא ממכבייה ש"מ דיקלא הכי קאמר (פסחים מה.). **משלם במותר נזק שלם.** אם חבל אדם כשר תם ותם כאדם ושמו ב"ד חבלה שחבל שור כאדם יותר מחבלה שחבל האדם כשר, משלם בעל השור אותו עודף (ב"ק ה.). **הכל לפי המבייש.** אדם בינוני המבייש בושתו קשה מאדם זולל ומאדם חשוב (כתובות מ.) לו: אדם קל שבייש בושתו מרובה (ב"ק פו.). **והמתבייש.** אדם חשוב שנתבייש בושתו מרובה (שם) לפי חשיבותו בושתו (כתובות מ.). **יאמרו בעל בת מלכים כו'.** והיכן הוא חילוק שבניהן אלל בושת. הלכך יהיב בושת (שם). **גבי עבד.** שנגח שור שנתנה תורה קנבה לי' שקלים (שם). **מעשה מחט.** חייט תופר (שם מ:).

◆

שיטה מקובצת

א) [אסור לאדם שיאמר כמה נאה כנעני זה וליתני את הנאה שבישראל ואת הכעור שבכנענים בחד תיבות כו' ל"ש נמחק]: ב) אלא מקדיש הוא אות י' נמחק: ג) תיבת לה נמחק: ד) בחולת המחוז. פי' מדינה שהיא חול ואינה עושה פירות: ה) סבסטו נותן בבית זרע אות י' נמחק: ו) חמשים שקל אות ב' נמחק: ז) אילנות בשוויהן וחוזר: ח) נותן בבית זרע חומר שעורים חמשים אות ב' נמחק: ט) לפרדיסות סבסטו קאמר תיבת קאמינא נמחק: י) הכא נמי פודה וחוזר ופודה הכא לא שייך שנויא ראויה קאמר מדקאמר שדה גפנים ואילנות מנין מ"מ דשדה אילנות ממש

קאמר ולעיל לא משני הכי משום דהכא בכאן דתני יש בערכין להקל ולהחמיר ש"מ שבא לפרש כל הפרטין שיש לו. תוס' החסרים: יא) הקדיש שלשה אילנות וכו' גירס' הרגמ"ה: יב) שביניהם לפיכך כשהוא פודה פודה אילנות בשוויהן ולא עוד אלא אפילו הקדיש את האילנות ואח"כ הקדיש קרקע כשהוא פודה: יג) ופודה קרקע בית: יד) (קמ"ל) דלא תנא אלא אם אחר כך קנאה שבכנעני להוציא שם נוי על כנעני כדרב יהודה לא תחנם לא תתן להם חן הס"ד ומה"ד והא): טו) תיבת ל"א נמחק: טז) ולא עוד. כלומר ולא: יז) זרע חומר שעורים נ': יח) בעיגולא והכא בריבוע יתר: יט) לא חשיב רצופין אף לענין ותיבות יותר מדאי נמחק:

מקודשת עם האילנות ונפרקו אגב ארעייהו: מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה. דבשעת הקדש היתה שדה מקנה: ואח"כ מת אביו. והיה ראוי לירש אותה שדה אם לא קנאה: מנין שתהא לפניו. עכשיו בשעת פדיון: כשדה אחוזה. ויפדה בית זרע חומר שעורים בנ' שקל כסף: ת"ל ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו אע"ג דלא היא אלא שדה אחוזה בשעת פדיון אלא בשעת הקדשה אלא בשעת פדיון אזלינן בתר השתא: ומת אביו ואח"כ הקדישה. דהיינו בשעת הקדש ובין בשעת פדיון הוה שדה אחוזה:

א) אולי צ"ל בגי' דעובד כוכבים וכו'. ב) עי' קידושין יז: דעובד כוכבים יורש את אביו ד"ת וכ"ה בתוס' שם ד"ה עובד כוכבים וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones